

Sygn. akt: I C 97/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2024 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	Dagmara Smerdzińska

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2023 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda K. R. kwotę 1542,48 zł (jeden tysiąc pięćset czterdzieści dwa złote 48/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 marca 2023 roku do dnia zapłaty

II. oddala powództwo w pozostałej części

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda K. R. kwotę 1934,96 zł (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści cztery złote 96/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu

IV. pobrać od strony pozwanej (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jędrzejowie kwotę 233,16 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych

Sygn. akt I C 97/22

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 12 stycznia 2024 roku

W dniu 17 marca 2022 roku do tut. Sądu wpłynął pozew K. R. przeciwko (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. o zapłatę kwoty 1626,13 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 kwietnia 2019 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że dochodzona kwota stanowi uzupełniające odszkodowanie związane z naprawą samochodu marki H. (...) nr rej. (...) należącego do R. N. w związku z kolizją drogową z dnia 29 marca 2019 roku. Strona powodowa nadto wskazała, że szkoda była likwidowana w ramach (...) przez (...) S.A. które wypłaciło kwotę 814,63 zł brutto, natomiast sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie w pozwanym towarzystwie, zaś całkowite odszkodowanie wyniosło 2440,76 zł. Nadto strona powodowa wskazała, że wierzytelność z tytułu naprawy pojazdu H. (...) nr rej. (...) nabyła w drodze cesji wierzytelności.

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 kwietnia 2022 roku strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, wskazując na niezasadność żądania, brak legitymacji procesowej powoda, a także nieistnienie roszczenia objętego żądaniem (k. 28-32).

Sąd zważył co następuje:

W dniu 29 marca 2019 roku samochód marki H. (...) nr rej. (...) należący do R. N. został uszkodzony w wyniku kolizji drogowej. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie OC u strony pozwanej.

R. N. posiadał orzeczenie OC w (...) S.A. i postanowił dokonać likwidacji szkody w ramach (...) u swego ubezpieczyciela. W ramach postępowania szkodowego nr (...) -01, T. U (...) S.A. wypłaciło R. N. kwotę 814,62 zł.

Wartość szkody w samochodzie H. (...) wyniosła 2440,76 zł brutto.

R. N. i AutoLakierColor G. R. zawarli umowę przelewu wierzytelności obejmującą wierzytelność przeciwko (...) S.A. obejmującą odszkodowanie w samochodzie H. (...) w związku z kolizją z dnia 29 marca 2019 roku nr akt szkody W 201903300225-01.

AutoLakierColor G. R. i K. R. zawarli w dniu 9 kwietnia 2019 roku umowę przelewu wierzytelności obejmującą wierzytelność przeciwko (...) S.A. obejmującą odszkodowanie w samochodzie H. (...) w związku z kolizją z dnia 29 marca 2019 roku nr akt szkody W 201903300225-01.

R. N. i AutoLakierColor G. R. zawarli w dniu 13 lutego 2023 roku umowę przelewu wierzytelności obejmującą wierzytelność przeciwko (...) S.A. obejmującą odszkodowanie w samochodzie H. (...) w związku z kolizją z dnia 29 marca 2019 roku.

AutoLakierColor G. R. i K. R. zawarli w dniu 13 lutego 2023 roku umowę przelewu wierzytelności obejmującą wierzytelność przeciwko (...) S.A. obejmującą odszkodowanie w samochodzie H. (...) w związku z kolizją z dnia 29 marca 2019 roku.

Od momentu zakupu do dnia 29 marca 2019 roku samochód R. N. nie uczestniczył w żadnej innej kolizji, nie był też uszkodzony w dacie jego zakupu przez poszkodowanego.

Dowód: umowy (k. 11, 11v, 289,290), oświadczenie (k.8, 92), informacje z (...) (k.9), dowód rejestracyjny (k. 10), kosztorys (k. 12 – 16, 18, 81, 102-106v,114-123,239v - 240), pisma (k. 17, 19 -22, 71-73, 75-76, 77v-79, 85-86, 87v -89, 108-113, 137-141v,144-146,199-203, 239), zeznania świadka R. N. (k. 66 + nagranie rozprawy z dnia 26 lipca 2022 roku), zdjęcia (k. 83 v – 84v, 126-136, 183 -197, 242 - 243), zgłoszenie szkody (k. 170 -172), opinia biegłego M. S. (k. 248-259).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne częściowo.

Zgodnie z przepisem art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W niniejszej sprawie niespornym było to, że szkoda była likwidowana z (...) (Bezpośrednia Likwidacja S. z własnego OC i rozliczenia pomiędzy Towarzystwami (...)) przez Towarzystwo (...) S.A, w którym R. N. posiadał ubezpieczenie, wysokość wypłaconego odszkodowania kwocie 814,63 zł a także zakres uszkodzeń w pojeździe H. (...).

Sporne były natomiast dwie kwestie, a mianowicie wysokość faktycznego odszkodowania oraz legitymacja procesowa powoda.

Jeżeli chodzi o zarzut braku legitymacji procesowanej, to w dacie wydania wyroku zarzut ten nie był słuszny, albowiem ostatecznie powód przedkładając dwie umowy przelewu wierzytelności z dnia 13 lutego 2023 roku wykazał nie tylko

swoją legitymacje ale także i strony pozwanej. Od dnia złożenia tych umów do dnia wyroku strona pozwana nie kwestionowała tych umów.

Zgodnie z art. 509 §1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na rzecz osoby trzeciej, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Na podstawie wskazanego przepisu przelew wierzytelności jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej, a przedmiotem przelewu jest wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać i która jest w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). W tym zakresie konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się zatem oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 LEX nr 184218; wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r. III CKN 423/98 Biuletyn Sądu Najwyższego 2000/1 str. 1).

Wskazane wyżej umowy przelewu z dnia 13 lutego 2023 roku dokładnie określały strony umowy oraz wierzytelność będącą jej przedmiotem przelewu poprzez odniesienie nie tylko do daty kolizji i uszkodzonego pojazdu, ale i do podmiotu zobowiązanego do naprawy szkody czyli strony pozwanej w niniejszej sprawie.

Na marginesie należy dodać, że z dokumentów – akt szkody wynikało, że sprawca kolizji z dnia 29 marca 2019 roku posiadał ubezpieczenie u strony pozwanej.

Zgodnie z przepisem art. 361 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda powstała; naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Szkodą jest powstała wbrew woli poszkodowanego różnica między obecnym jego stanem majątkowym a stanem jaki zaistniałby gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę (OSNCP 1964 rok nr 7-8 poz. 128).

Stratą jest pomniejszenie majątku poszkodowanego, które polega bądź na uszczupleniu pasywów (zniszczenie, utrata lub uszkodzenie określonych składników) albo przybyciu pasywów (np. powstanie nowych zobowiązań).

Zgodnie z przepisem art. 363 kc naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej; jeżeli szkoda ma być naprawiona w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona wg cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba, że szczególne okoliczności wymagają ustalenia odszkodowania przy uwzględnieniu cen z innej chwili.

Wybór sposobu naprawienia szkody spoczywa na osobie poszkodowanego, przy czym należy zaznaczyć, że nie jest wykluczone połączenie dwóch sposobów naprawienia szkody, a mianowicie przywrócenie stanu poprzedniego i zapłata odpowiedniej kwoty pieniężnej, albowiem w przypadku naprawienia szkody chodzi o doprowadzenie do całkowitej jej likwidacji, a czasami restytucja naturalna nie jest możliwa (wyrok z dnia 3 lutego 1971 roku III CRN 450/70 OSNCP 1971 nr 11 poz. 205).

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu wartość szkody w pojeździe marki H. (...) rej. (...) z wyniosła 2440,76 zł. Wartość tą ustalono w oparciu o wiarygodną opinię biegłego M. S.. Dodać należy, że w przypadku oddalenia powództwa i uznania, zgodnie z twierdzeniami strony pozwanej, że kwota wypłaconego ostatecznie niespornego odszkodowania z tytułu naprawy pojazdu H. (...) rej. (...) stanowiła całkowite naprawienie szkody, doszłoby do pokrzywdzenia powoda, który wstąpił w prawa poszkodowanego, albowiem kwota wypłaconego do tej pory odszkodowania nie rekompensowała w całości szkody we wskazanym pojeździe. Nadto należy dodać, że strona pozwana nie wykazała w sposób wiarygodny, że wysokość należnego odszkodowania wyniosła jedynie kwotę 814,63 zł, a także i to, że we wskazanym pojeździe przed kolizją z dnia 29 marca 2019 roku były zamontowane części nieoryginalne.

W naprawieniu szkody nie chodzi o przywrócenie jedynie jezdności pojazdu, ale o rekompensatę całkowitą szkody jaka w nim nastąpiła, a zatem, przywrócenie stanu jaki był najbardziej zbliżony do stanu sprzed szkody.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał argumenty strony pozwanej wskazane w odpowiedzi na pozew za niezasadne.

Różnica pomiędzy kwotą należnego odszkodowania, czyli 2440,76 zł a kwotą wypłaconą dała 1542,48 zł, którą zasądzono w pkt I wyroku.

Należy dodać na marginesie, że kwota ostatecznie ustalonego przez Sąd odszkodowania była zbliżona do wartości odszkodowania wyliczonego przez stronę powodową przy uwzględnieniu faktycznych rozmiarów szkody. Dla Sądu oczywistym jest., że wyliczenie szkody przez (...) S.A. nie było realne, a zostało wyliczone w sposób jednostronnie korzystny dla Towarzystwa (...) i wypłacona kwota odszkodowania nie stanowiła całkowitego naprawienia szkody.

W pkt II powództwo oddalono ponad zasądzoną kwotę oraz odsetki przed 4 marca 2023 roku.

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono od dnia 4 marca 2023 roku, przy uwzględnieniu wykazania przez stronę powodową prawidłowej legitymacji procesowej stron (umowy przelewu z dnia 12 lutego 2023 roku i pismo złożone do Sądu).

O kosztach procesu orzeczono w pkt III na podstawie art. 98 § 1, § 1¹ kpc w zw. z art. 100 kpc i art. 108 kpc.

Strona powodowa wygrała w 94 %, a strona pozwana w 6 % i w takim zakresie dokonano rozliczenia kosztów procesu.

Strona powodowa poniosła w niniejszej sprawie następujące koszty procesu w łącznej kwocie 2117 zł:

- opłata od pozwu w kwocie 200 zł
- kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa
- wydatek w kwocie 1000 zł na poczet opinii biegłego
- kwota 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Zatem ze wskazanej kwoty należy się stronie powodowej kwota 1989,98 zł.

Strona pozwana poniosła w niniejszej sprawie następujące koszty procesu w łącznej kwocie 917 zł:

- kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa
- kwota 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika ustalona na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych

Zatem ze wskazanej kwoty należy się stronie pozwanej kwota 55,02 zł.

Po zminusowaniu wskazanych kwot otrzymano kwotę 1934,96 zł zasądzoną w pkt III wyroku.

W pkt IV orzeczono na podstawie art. 112 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Nieuiszczone koszty sądowe wyniosły 233,16 zł (wynagrodzenie biegłego 1233,16 zł – 1000 zł zaliczki), a zatem w cenie Sądu strona pozwana winna w całości ponieść ten koszt przy uwzględnieniu wyniku procesu.